

Проповед 268

Исус Христос ще дойде пак

Прочит: Откровение 22, 12 - 21

Скъпи братя и сестри,

Христос възкресе! Наистина възкресе! Сигурно сте си задавали въпроса: Къде се намира Исус Христос? Как мога да контактувам с Него? Какво означава това, че се е възнесъл и пак ще дойде? В тази седмица, в която отбелязахме празника Възнесение, си струва да се позамислим за Исусовото идване. Исус Христос се възнесе на небето точно четиридесет дни след като възкръсна от смъртта. Възнесайки се, обаче, обеща да се върне за нас, хората. Това обещание има много голяма стойност. Ние обаче не го разбираме и не осъзнаваме важността на това обещание. Исус обещава, тръгвайки си от тази земя, че ще се върне, ще се върне, за да промени тази земя. Това обещание трябва да има силата да промени целия ни живот, да ни направи верни последователи на Христа, да ни накара да живеем с поглед, насочен към небето, с живот, предаден напълно в Божиите ръце. Едно дете попаднало в цирка и там, на представлението, се възхищавало на слона. Той бил толкова голям и силен, можел да премести цели планини, да се пребори с всяка тежест и сила. Когато представлението обаче завършило, детето излязло навън и, разхождайки се около цирка, попаднало на слона. Той бил завързан на едно малко колче. Големият, могъщият слон бил завързан на едно съвсем малко колче. Детето не можело да разбере и питало възрастните защо това е така. Възрастните му отговорили, че сигурно защото слонът бил питомен. Но, казало детето, ако беше питомен, нямаше да има защо да го връзват. След много години се намерил един мъж, който можал да му даде отговор на загадката: Слонът от цирка не бяга, защото е бил връзван на такъв кол още като съвсем малък. Малкото слонче се опитвало да избяга, но силите му били твърде малки, за да преодолее силата на колчето. Така с времето слонът привикнал с идеята, че не може да се освободи, и затова останал и никога повече не опитал - споменът за поражението, претърпяно в ранна възраст, тормозело слона и той не смеел повече да се опита да се избави. Останал роб на старите си навици и страхове. Това се отнася и до нас. Ние също сме се привързали толкова много към този свят, че не смеем да мръднем. Старите ни представи и страхове живеят и оживяват в нас и, пленени от тях, ние никога повече не се опитваме да се освободим от теглото на греха и на смъртта. Исус Христос е Този, Който трябва да дава посоката и смисъла на живота. Без Неговото действие и сила, ние бихме останали завинаги пленници на тази земя. Бог е дошъл да ни избави от тежките и непоносими връзки с тази земя, за да заживеем с очакване на повторното идване на Спасителя. Тази последна глава от Библията ни говори именно за това - за очакването на повторното идване на Исус Христос, но същевременно и за нашата готовност да живеем един живот, насочен към Спасителя. Този текст е пропит с идването на Исус и трябва да ни накара да се замислим доколко сме готови да се срещнем със Спасителя. Надявам се тези текстове да ни помогнат да се привържем към Спасителя и Спасението, да се научим кои са истински важните неща в живота, да ни помогнат да скъсаме дебелия връзки с тази земя и нещата, които имаме тук, и да останем свързани с Бога.

1. Бог е всичко. Не без основание текстът започва с това, че Бог е всичко: **"Ето, ида скоро; и у Мен е наградата, която давам, да отплатя на всеки според каквито са делата му. Аз съм Алфа и Омега, Първият и Последният, Началото и Краят."** Бог идва скоро и този факт трябва да промени живота ни. Какво означава, че идва скоро, и какво трябва да промени този факт в живота ни? Много хора живеят живота си без да очакват Исус Христос. Фактът, че Той ще дойде, не променя нищо в тяхното ежедневие. За тях Бог е нещо, което по никакъв начина не засяга ежедневието и живота им. И ако сме честни, трябва да признаем, че това е така за по-голямата част от хората на тази земя. Те не се интересуват, че Исус ще дойде пак, те не знаят, че Той е Спасител и че може да ги избави от проваления им живот. Това, че хората не знаят и не се интересуват, че Спасителят ще дойде, не променя факта, че Той идва. Исус ще дойде и това е факт, в който евангелист Йоан не се съмнява ни най-малко. Исус ще дойде, независимо от това дали ние, хората, го искаме, или не, дали го очакваме, или не. Йоан ни съобщава факта и ни напомня, че за някои този факт е благословение, а за други - проклятие. Защото, когато Исус Христос дойде, Той ще носи награда. За някои тази награда ще е благословение и вечен живот, а за други - проклятие и вечно отделяне от Бога. Ние сме призвани да направим избор на тази земя и в зависимост от този избор, ще получим наградата си. Ние сме призвани да изберем. Нашето решение променя много този живот и има своето значение за живота след смъртта. Ако ние изберем да следваме Исус Христос, ако ние предадем живота си в Неговите ръце, разкаем се за греховете си и допуснем Той да действа в живота ни, то ние ще бъдем спасени. Животът ни ще се промени още тук, на тази земя, а след като преминем в онзи свят, ще получим вечен живот. Изборът пък да живеем без Бога и Христа ще ни заведе до вечна погибел. Това е избор, който всеки човек прави, и този избор ще има последствия - за едни - добри, за други - лоши. Исус Христос идва и всеки ще трябва да даде отчет за своя избор и дела. Важно е да отбележим и друго - Исус Христос и Неговото идване не се влияе от нашия избор и одобрение. Исус Христос ще дойде, независимо от това какво сме избрали ние. И това е така по една проста причина - Исус е началото и краят - алфа и омега (първата и последната буква от гръцката азбука). Исус стои в началото на нашето създаване като човечество, в началото на нашия живот. Той е в началото на нашето духовно съживяване, Него трябва да очакваме, когато настъпи краят на живота ни. Той ще дойде, независимо дали Го очакваме или не. Обаче, ако сме заложили на себе си, ако сме подчинявали всичко на нашите желания, ако сме живели само за себе си, тогава бъдещето, което ни очаква, не е добро. Важно е да знаем, че в деня на съда Бог ще ни съди в зависимост не от нашите дела, а в зависимост от това доколко сме допуснали Исус Христос да действа чрез нас. Ако допуснем Исус да застане в началото на живота ни, то ние можем да Го очакваме и в края.

2. Ще има разделение. От текста е пределно ясно, че ще има разделение: **"Блажени, които изперат дрехите си, за да имат право да дойдат при дървото на живота и да влязат през портите на града. А отвън са псетата, магьосниците, блудниците, убийците, идолопоклонниците и всеки, който обича лъжата и лъже."** Има разделение и разликата между хората, които са вътре заедно с Бога, и онези, които са отвън, е фрапираща. Много лесно би било да кажем, че разликата между хората е просто тази, че едните са добри, а другите лоши. Обаче не е така. Ние, хората, не сме толкова различни. Това, което ни разделя, е решението за Бога или против Него. Това е решение, което променя живота ни радикално. Когато избереш Исус Христос, Той ти дава спасение и живот, Той ти дава вечен живот, Той ти дава нова перспектива, Той ти дава възможност да изпереш дрехите си и да отидеш при дървото на живота. Исус променя хората радикално, като подновява живота им така, че го възвръща в първоначалното

неопорочено състояние - състояние, което не е покварено от греха. Тези, които са допуснати да влязат в града, са допуснати не защото са добри, а защото Бог ги е очистил. Чрез жертвата си на Голгота, Исус очиства всеки грях и провал от живота ни и ни дава възможност да бъдем по-чисти и по-бели от сняг, дава ни възможност да изперем дрехите си. В книгата Откровение в 7, 14 се казва: **"Това са онези, които излизат от голямата скръб; и са опрали дрехите си и са ги избелили в кръвта на Агнеца."** Тези, които влизат в града, влизат само защото са избрали да следват Исус Христос - не заради своите заслуги, и Бог ги е очистил. Такова е положението и с онези, които остават отвън - те не са отвън, защото са по-лоши, а заради това, че са отхвърлили Бога. Отхвърлянето на Бога променя живота. Затова не бива да живеем с илюзията, че ние, християните, сме по-добри хора; ние имаме достойнство единствено чрез факта, че Исус Христос е умрял за нас и е изличил греховете ни. Ние сме отделени не заради нашата доброта или по-добри качества, а защото сме избрали да следваме Бога.

3. Църквата трябва да копнее за идването на Спасителя. Църквата трябва да копнее за идването на Исус Христос. Исус е Този, Който Се среща с всеки отделен човек и го предизвиква да тръгне и да Го следва, но Исус се среща с църквата като цяло, като един организъм, в който всеки един човек има своето място. Това, което ни описва този текст, е че Исус Се среща с всеки отделен човек, с всяка отделна църква и с Църквата като едно цяло: **"Аз, Исус, изпратих ангела Си да ви засвидетелства това за църквите. Аз съм коренът и потомъкът на Давид, светлата утринна звезда. И Духът и невестата казват: Ела. И който чуе, нека каже: Ела. И който е жаден, нека дойде. Който иска, нека вземе даром водата на живота."** Исус идва не само да Се срещне с нас, но и да Се срещне с църквата. Този Исус, Който идва, е точно определен. Той не е просто поредният пророк, който има да дойде, а е Този, Който е очакван. Този, за Когото свидетелстват Писанията, Този, Който е началото и краят. Не е никак случайно, че тук се подчертава, че Исус е потомъкът на Давид - Той е Този, Който е очакван - великият Цар, наследникът на Давид. Но Исус не е просто потомък, Той е коренът. Той не е просто потомък на Давид, Той е Този, Който стои в началото. Исус е началото и краят, Бог и човек. Исус Христос е праотец и наследник на Давид. Христос обхваща цялата история - Той е в началото и в края. Той е и **"светлата утринна звезда"** - Той възвестява идването на зората на вечността. Исус е първият, победил смъртта, и Той е Този, Който ни показва победата над смъртта и влизането във вечния живот. Възкресението на Исус Христос от смъртта показва как всички ние ще възкръснем. Исус Христос показва нашето бъдеще, Той е нашият пример, нашата надежда. Исус е надеждата за Църквата. Тази църква, цялата църква по цялата земя, навсякъде по целия свят, е невестата Христова. Аз вярвам, че за Бога има само една Църква, не много църкви, а една единствена, един организъм, съставен от много части. Духът е Този, Който ни води близо до Бога, Той е Този, Който дава сила на нашите молитви: **"Така също и Духът ни помага в нашата немощ - понеже не знаем да се молим както трябва; но самият Дух ходатайства в нашите неизговорими стенания; а Този, Който изпитва сърцата, знае какъв е умът на Духа, защото Той ходатайства за светиите по Божията воля."** (Римляни 8, 26 - 27) Духът, очевидно става въпрос за Светия Дух, е Този, Който ни води близо до Бога, Който води Църквата и дава сила на всяка наша молитва. Този свят Дух дава сила на Христовата невеста, Църквата, да се срещне със своя Младоженец. Жадни ли сме ние като църква да се срещнем със своя Спасител? Исус Христос ни дава примерът за това как ние ще живеем вечно - Той е нашата надежда, нашата утринна звезда, Той ни обича толкова много, че ще Се върне за нас. Той ни обещава, че ще живее с Църквата си вечно, както един верен и любящ мъж със своята съпруга - това е обещание за вечна и нерушима любов. Готови

ли сме за такива взаимоотношения, готови ли сме да се предадем в Божиите ръце, да живеем в такъв завет? Допускаме ли Духът да ни води по-близко до нашия Спасител, верни ли сме Му така, както Той ни е верен? Копнейте да се срещнете със Спасителя, копнейте и очаквайте! Той ще дойде скоро за нас, за да ни заведе в светия Си град, където ще царува Неговата любов.

4. Книгата. *"Аз свидетелствам на всеки, който слуша думите на пророчеството в тази книга: Ако някой прибави нещо към тях, Бог ще прибави върху него язвите, описани в тази книга, и ако някой отнеме от думите на тази пророческа книга, Бог ще му отнеме дела от дървото на живота и от светия град, които са описани в тази книга."* Бог ни е оставил книга и, без съмнение, тези думи не се отнасят само до книгата Откровение, а до Библията. Всичко, което трябва да знаем, е написано там. Затова ние не трябва да се изкушаваме да измисляме нови и революционни неща. Божието слово е нашият пътеводител и ние имаме привилегията да го имаме в ръцете си. Всичко, което трябва да знаем, е там, всичко, което трябва да проверяваме, трябва да го сравняваме със Словото. Библията е Божието откровение за нас, хората. Бог идва и ние трябва да сме готови за това. Това е важно библейско послание. Ние не знаем кога точно ще дойде Исус да ни вземе и да ни въведе в Своето царство. Това не е важно от гледна точка на Библията и на Бога, важно е да сме готови. Можем да станем готови, използвайки Библията. Тя е нашият пътеводител и светлината на пътя ни, която може да ни доведе по-близо до Бога. Точно затова я използвайте, четете я и изучавайте я, бъдете готови, защото Исус идва.

5. Исус идва! Книгата Откровение е последната книга на Библията. Написана е най-късно от целия новозаветен канон. Тя е последната, никой, не бива да прибавя каквото и да било към Библията след нея. Знаменателно е как завършва тази книга: **"Онзи, Който свидетелства за това, казва: Наистина идвам скоро. Амин! Ела, Господи Исусе! Благодатта на Господ Исус Христос да бъде със светите. Амин."** Тя завършва с обещание от страна на Исус, че ще дойде скоро. Много хора са се препъвали в това обещание, че Исус идва скоро. От гледна точка на Бога, Който живее цяла вечност, 2000 гони са един миг. За нас не е да знаем времена и години, ние не бива да се интересуваме от това, защото не е важно. Това, което е важно, е че трябва да сме готови, защото Исус идва, идва за нас, за мен, за теб, за всеки, който е готов. Идването на Исус ще бъде голяма радост. Затова, Йоан, ученикът на Исус, този, който е написал това откровение, отговаря от името на цялата църква: Ела Господи Исусе. Ние очакваме Спасителя, Той идва да ни вземе, Той идва за Своята църква. Никога не забравяйте да живеете живота си в светлината на Исусовото идване, Той е всичко, началото и краят, единствената надежда на този свят. Не забравяйте, че Бог ще вземе Своите и ще ги настани в Своя град; ще има и такива, които, обаче, ще останат отвън. Копнейте за идването на Исус, защото това ще промени всичко. Не забравяйте да четете книгата, Библията, и да очаквате Спасителя, защото Той идва. Нека да сме готови. Христос възкресе! Наистина възкресе! Амин.